

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA 2012/308/PESC A CONSILIULUI

din 26 aprilie 2012

privind aderarea Uniunii Europene la Tratatul de prietenie și cooperare în Asia de Sud-Est

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 37 coroborat cu articolul 31 alineatul (1),

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 209 și 212, coroborate cu articolul 218 alineatul (6) litera (a) și alineatul (8) al doilea paragraf,

având în vedere propunerea comună a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și a Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European,

întrucât:

(1) Tratatul de prietenie și cooperare din Asia de Sud-Est („tratatul”) a fost semnat la 24 februarie 1976 de Republica Indonezia, Malaysia, Republica Filipine, Republica Singapore și Regatul Thaiandei. De la data semnării, următoarele țări au devenit de asemenea semnatare ale tratatului: Statul Brunei Darussalam, Regatul Cambodgia, Republica Democrată Populară Laos, Birmania/Myanmar, Republica Socialistă Vietnam, Statul Independent Papua-Noua Guinee, Republica Populară Chineză, Republica India, Japonia, Republica Islamică Pakistan, Republica Coreea, Federația Rusă, Noua Zeelandă, Mongolia, Uniunea Australiană, Republica Franceză, Republica Democratică a Timorului de Est, Republica Populară Bangladesh, Republica Democratică Socialistă Sri Lanka, Republica Populară Democrată Coreeană, Statele Unite ale Americii, Republica Turcia și Canada.

(2) Tratatul își propune să promoveze pacea, stabilitatea și cooperarea în regiune. În acest scop, tratatul susține soluționarea diferendelor prin mijloace pașnice, menținerea păcii, prevenirea conflictelor și consolidarea securității în Asia de Sud-Est. Prin urmare, normele și principiile prevăzute în tratat corespund obiectivelor politicii externe și de securitate comune a Uniunii.

(3) De asemenea, tratatul asigură consolidarea cooperării în domeniile economic, comercial, social, tehnic și științific, precum și accelerarea creșterii economice în regiune prin promovarea unei utilizări sporite a agriculturii și a industriilor națiunilor din Asia de Sud-Est, a expansiunii comerțului lor și a îmbunătățirii infrastructurii lor economice. Astfel, tratatul promovează cooperarea cu țările în curs de dezvoltare din regiune și cooperarea economică, financiară și tehnică cu țări, altele decât cele în curs de dezvoltare.

(4) Consiliul, în reuniunea sa din 4-5 decembrie 2006, a autorizat Președinția și Comisia să negocieze aderarea Uniunii și a Comunității Europene la tratat.

(5) Prin scrisoarea din 7 decembrie 2006, Uniunea și Comunitatea Europeană au informat Cambodgia, în calitate de coordonator al ASEAN pentru relațiile cu Uniunea, cu privire la decizia sa de a depune o cerere în vederea aderării la tratat, cu condiția respectării punctelor de vedere comune exprimate în scrisoare.

(6) La 28 mai 2009, Thailanda, care asigură președinția ASEAN la momentul respectiv, a făcut cunoscut acordul tuturor statelor din Asia de Sud-Est pentru aderarea Uniunii și a Comunității Europene la tratat, sub rezerva intrării în vigoare a celui de al treilea protocol la tratat.

(7) Al treilea protocol la tratat, semnat la 23 iulie 2010, prevede aderarea organizațiilor regionale la tratat.

(8) Uniunea ar trebui, prin urmare, să adere la tratat după intrarea în vigoare a celui de-al treilea protocol la tratat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se aprobă, în numele Uniunii, aderarea Uniunii la Tratatul de prietenie și cooperare în Asia de Sud-Est („tratatul”).

Textele tratatului și cele trei protocoale de modificare ale sale, precum și instrumentul de aderare a Uniunii la tratat, sunt atașate la prezenta decizie.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Luxemburg, 26 aprilie 2012.

Articolul 2

Consiliul autorizează Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să semneze și să depună instrumentul de aderare la tratat în numele Uniunii.

Pentru Consiliu

Președintele

M. BØDSKOV

TRADUCERE

Tratatul de prietenie și cooperare în Asia de Sud-Est**Indonezia, 24 februarie 1976**

Înaltele părți contractante:

CONȘTIENȚE de legăturile istorice, geografice și culturale care le-au unit popoarele,

PREOCUPATE să promoveze pacea și stabilitatea în regiune prin respect față de justiție și față de statul de drept și prin sporirea rezilienței regionale în relațiile lor,

DORNICE să consolideze pacea, prietenia și cooperarea reciprocă în chestiuni care afectează Asia de Sud-Est, în concordanță cu spiritul și principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite, cele zece principii adoptate la conferința afro-asiatică de la Bandung la 25 aprilie 1955, cu declarația Asociației Națiunilor din Asia de Sud-Est semnată la Bangkok la 8 august 1967, precum și cu declarația semnată la Kuala Lumpur la 27 noiembrie 1971,

CONVINSE că soluționarea neînțelegerilor sau a diferendelor dintre țările lor ar trebui să aibă la bază proceduri raționale, eficiente și suficient de flexibile, evitându-se atitudinile negative care ar putea pune în pericol sau împiedica cooperarea,

CONVINSE de necesitatea cooperării cu toate națiunile care iubesc pacea, atât în interiorul, cât și în afara regiunii Asiei de Sud-Est, pentru promovarea păcii, stabilității și armoniei,

CONVIN ÎN MOD SOLEMN să încheie tratatul de prietenie și cooperare în Asia de Sud-Est prezentat în continuare:

1.1.1.1. CAPITOLUL I: SCOP ȘI PRINCIPII

Articolul 1

Scopul prezentului tratat este de a promova pacea, prietenia și cooperarea perpetue între popoarele lor, pentru ca acestea să devină mai puternice, mai solidare și să întrețină relații mai strânse.

Articolul 2

La baza relațiilor dintre înaltele părți contractante se află următoarele principii fundamentale:

- (a) respectul reciproc față de independența, suveranitatea, egalitatea, integritatea teritorială și identitatea națională a tuturor națiunilor;
- (b) dreptul fiecărui stat la o existență națională fără ingerințe, subversiuni sau coerciții externe;
- (c) neamestecul în afacerile interne ale altei țări;
- (d) soluționarea neînțelegerilor sau a diferendelor prin mijloace pașnice;
- (e) renunțarea la amenințarea cu forța sau la folosirea forței;
- (f) cooperarea efectivă între părți.

1.1.1.2. CAPITOLUL II: PRIETENIE

Articolul 3

În urmărirea scopului prezentului tratat, înaltele părți contractante depun eforturi pentru a dezvolta și a consolida legăturile tradiționale, culturale și istorice de prietenie, bună vecinătate și cooperare care le unesc și îndeplinesc cu bună credință obligațiile asumate în temeiul prezentului tratat. Pentru a promova o mai bună înțelegere între ele, înaltele părți contractante încurajează și facilitează contactele și relațiile între popoarele lor.

1.1.1.3. CAPITOLUL III: COOPERARE

Articolul 4

Înaltele părți contractante promovează cooperarea activă în domeniile economic, social, tehnic, științific și administrativ, precum și în chestiuni legate de idealurile și aspirațiile comune de pace la nivel internațional și de stabilitate în regiune, precum și în orice alte chestiuni de interes comun.

Articolul 5

În temeiul articolului 4, înaltele părți contractante depun cele mai intense eforturi la nivel multilateral, precum și bilateral, având la bază egalitatea, nediscriminarea și beneficiile reciproce.

Articolul 6

Înaltele părți contractante colaborează pentru accelerarea creșterii economice în regiune, pentru a consolida bazele unei comunități de națiuni prospere și pașnice în Asia de Sud-Est. În acest scop, ele promovează o utilizare sporită a agriculturii și a industriilor lor, expansiunea comerțului și îmbunătățirea infrastructurii lor economice, în interesul reciproc al popoarelor lor. În acest sens, ele continuă să exploreze toate posibilitățile unei cooperări strânse și benefice cu alte state, precum și cu alte organizații internaționale și regionale din afara regiunii.

Articolul 7

Înaltele părți contractante își intensifică cooperarea economică, în vederea asigurării justiției sociale și a unor standarde mai ridicate de viață pentru popoarele din regiune. În acest scop, adoptă strategii regionale adecvate pentru dezvoltare economică și asistență reciprocă.

Articolul 8

Înaltele părți contractante depun eforturi pentru o cooperare cât mai strânsă pe o scară cât mai largă și pentru a-și oferi asistență reciprocă sub formă de formare și de facilități de cercetare în domeniile social, cultural, științific, tehnic și administrativ.

Articolul 9

Înaltele părți contractante se angajează să încurajeze cooperarea în promovarea cauzei păcii, armoniei și stabilității în regiune. În acest scop, înaltele părți contractante mențin contacte și organizează consultări regulate între ele pe probleme internaționale și regionale, pentru a-și coordona pozițiile, acțiunile și politicile.

Articolul 10

Fiecare înaltă parte contractantă nu participă, în niciun fel și sub nicio formă, la activități care constituie o amenințare la adresa stabilității politice și economice, a suveranității sau a integrității teritoriale a unei alte înalte părți contractante.

Articolul 11

Înaltele părți contractante se angajează să-și îmbunătățească reziliența națională în domeniile politic, economic, sociocultural și al securității, în conformitate cu idealurile și aspirațiile fiecăreia, fără ingerințe externe și activități subversive interne, pentru a-și păstra fiecare identitatea sa națională.

Articolul 12

Înaltele părți contractante, în eforturile lor de a asigura prosperitatea și securitatea regională, se angajează să coopereze în toate domeniile pentru a promova reziliența regională, pe baza principiilor încrederii în sine, autonomiei, respectului reciproc, cooperării și solidarității, care vor constitui fundamentul unei comunități puternice și viabile a națiunilor din Asia de Sud-Est.

1.1.1.4. CAPITOLUL IV: SOLUȚIONAREA PAȘNICĂ A DIFERENDELOR

Articolul 13

Înaltele părți contractante dau dovadă de hotărâre și de bună credință în prevenirea apariției diferendelor. În cazul în care ar apărea diferende în chestiuni care le afectează direct, în special diferende care ar putea perturba pacea și armonia în regiune, acestea se abțin de la recurgerea la amenințarea cu forța sau la folosirea forței și de fiecare dată soluționează aceste diferende între ele, prin negocieri amiabile.

Articolul 14

În vederea soluționării diferendelor prin procese regionale, înaltele părți contractante instituie un Consiliu superior, organism permanent alcătuit dintr-un reprezentant la nivel ministerial al fiecărei înalte părți contractante, care să ia cunoștință de existența unor diferende sau a unor situații care ar putea perturba pacea și armonia regională.

Articolul 15

În cazul în care nu se ajunge la nicio soluție prin negocieri directe, Consiliul superior ia cunoștință de diferend sau de situație și recomandă părților aflate în diferend mijloace adecvate de soluționare, precum bune oficii, mediere, investigare sau conciliere. Consiliul superior poate, cu toate acestea, să își ofere bunele oficii sau, cu acordul părților aflate în diferend, să se constituie el însuși într-un comitet de mediere, investigare sau conciliere. Atunci când se consideră necesar, Consiliul superior recomandă măsuri adecvate pentru prevenirea deteriorării diferendului sau a situației.

Articolul 16

Dispoziția precedentă din prezentul capitol nu se aplică în cazul unui diferend decât dacă toate părțile implicate convin asupra aplicării acesteia la diferendul respectiv. Oricum, acest lucru nu împiedică celelalte înalte părți contractante care nu constituie parte la diferend să ofere toată asistența posibilă în vederea soluționării diferendului respectiv. Părțile la diferend ar trebui să manifeste deschidere față de astfel de oferte de asistență.

Articolul 17

Nicio dispoziție din prezentul tratat nu împiedică recurgerea la modalitățile de soluționare pașnică prevăzute la articolul 33 alineatul (1) din Carta Organizației Națiunilor Unite. Înaltele părți contractante care sunt părți la diferend ar trebui să fie încurajate să aibă inițiative de soluționare a acestuia prin negocieri amiabile înainte de a recurge la celelalte proceduri prevăzute în Carta Organizației Națiunilor Unite.

1.1.1.5. CAPITOLUL V: DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 18

Prezentul tratat este semnat de Republica Indonezia, Malaezia, Republica Filipine, Republica Singapore și de Regatul Thailandei. Acesta este ratificat în conformitate cu procedurile constituționale ale fiecărui stat semnatar. Tratatul este deschis pentru aderarea altor state din Asia de Sud-Est.

Articolul 19

Prezentul tratat intră în vigoare la data depunerii celui de-al cincilea instrument de ratificare la guvernele statelor semnatare care sunt desemnate în calitate de depozitari ai prezentului tratat și ai instrumentelor de ratificare sau de aderare.

Articolul 20

Prezentul tratat este redactat în limbile oficiale ale înaltelor părți contractante, care sunt toate autentice în egală măsură. Există, de asemenea, o traducere comună în limba engleză a textelor, aprobată de toate părțile. Orice divergențe de interpretare a textului comun se soluționează prin negocieri.

DREPT CARE, înaltele părți contractante au semnat tratatul și și-au aplicat sigiliile.

Adoptat la Denpasar, Bali, la douăzeci și patru februarie o mie nouă sute șaptezeci și șase.

Protocol de modificare a Tratatului de prietenie și cooperare în Asia de Sud-Est Filipine, 15 decembrie 1987

Guvernul din Brunei Darussalam

Guvernul Republicii Indonezia

Guvernul Malaeziei

Guvernul Republicii Filipine

Guvernul Republicii Singapore

Guvernul Regatului Thailandei

DORIND să consolideze în continuare cooperarea cu toate națiunile care iubesc pacea, atât în interiorul, cât și în afara Asiei de Sud-Est și, în special, cu statele din vecinătatea regiunii Asiei de Sud-Est,

AVÂND ÎN VEDERE al cincilea paragraf din preambulul la Tratatul de prietenie și cooperare în Asia de Sud-Est adoptat la Denpasar, Bali, la 24 februarie 1976 (denumit în continuare „Tratatul de prietenie”) care se referă la necesitatea cooperării cu toate națiunile care iubesc pacea, atât în interiorul, cât și în afara regiunii Asiei de Sud-Est, în vederea promovării păcii, a stabilității și a armoniei în întreaga lume,

CONVIN URMĂTOARELE:

Articolul 1

Articolul 18 din Tratatul de prietenie se modifică după cum urmează:

„Prezentul tratat este semnat de Republica Indonezia, Malaezia, Republica Filipine, Republica Singapore și de Regatul Thailandei. Acesta este ratificat în conformitate cu procedurile constituționale ale fiecărui stat semnatar.

Tratatul este deschis pentru aderarea altor state din Asia de Sud-Est.

Pot să adere la prezentul tratat și state din afara Asiei de Sud-Est cu acordul tuturor statelor din Asia de Sud-Est care sunt semnatare ale prezentului tratat și al statului Brunei Darussalam.”

Articolul 2

Articolul 14 din Tratatul de prietenie se modifică după cum urmează:

„În vederea soluționării diferendelor prin procese regionale, înaltele părți contractante instituie un Consiliu superior, organism permanent alcătuit dintr-un reprezentant la nivel ministerial al fiecărei înalte părți contractante, care să ia cunoștință de existența unor diferende sau a unor situații care ar putea perturba pacea și armonia regională.

Cu toate acestea, prezentul articol se aplică oricărui stat din afara Asiei de Sud-Est care a aderat la tratat numai în cazul în care statul respectiv este implicat direct în diferendul care urmează a fi soluționat prin procese la nivel regional.”

Articolul 3

Prezentul protocol este supus ratificării și intră în vigoare la data depunerii ultimului instrument de ratificare al înaltelor părți contractante.

Adoptat la Manila, la cincisprezece decembrie o mie nouă sute optzeci și șapte.

Al doilea protocol de modificare a Tratatului de prietenie și cooperare în Asia de Sud-Est**Manila, Filipine, 25 iulie 1998**

Guvernul din Brunei Darussalam

Guvernul Regatului Cambodgia

Guvernul Republicii Indonezia

Guvernul Republicii Democratice Populare Laos

Guvernul Malaeziei

Guvernul Uniunii Myanmar

Guvernul Republicii Filipine

Guvernul Republicii Singapore

Guvernul Regatului Thailandei

Guvernul Republicii Socialiste Vietnam

Guvernul statului Papua-Noua Guinee

Denumite în continuare „înaltele părți contractante”:

DORIND să se asigure că există o cooperare sporită cu toate națiunile care iubesc pacea, atât în interiorul, cât și în afara Asia de Sud-Est și, în special, cu statele învecinate din regiunea Asiei de Sud-Est,

AVÂND ÎN VEDERE al cincilea paragraf din preambulul la Tratatul de prietenie și cooperare în Asia de Sud-Est adoptat la Denpasar, Bali, la 24 februarie 1976 (denumit în continuare „Tratatul de prietenie”) care se referă la necesitatea cooperării cu toate națiunile care iubesc pacea, atât în interiorul, cât și în afara regiunii Asiei de Sud-Est, în vederea promovării păcii, a stabilității și a armoniei în întreaga lume,

CONVIN URMĂTOARELE:

Articolul 1

Articolul 18 al treilea paragraf din Tratatul de prietenie se modifică după cum urmează:

„Statele din afara Asiei de Sud-Est pot, de asemenea, să adere la prezentul tratat cu acordul tuturor statelor din Asia de Sud-Est, și anume Brunei Darussalam, Regatul Cambodgia, Republica Indonezia, Republica Democrată Populară Laos, Malaezia, Uniunea Myanmar, Republica Filipine, Republica Singapore, Regatul Thailandei și Republica Socialistă Vietnam.”

Articolul 2

Prezentul protocol este supus ratificării și intră în vigoare la data depunerii ultimului instrument de ratificare al înalteleor părți contractante.

Adoptat la Manila, la douăzeci și cinci iulie o mie nouă sute nouăzeci și opt.

Al treilea protocol de modificare a Tratatului de prietenie și cooperare în Asia de Sud-Est**Hanoi, Vietnam, 23 iulie 2010**

Brunei Darussalam
Regatul Cambodgia
Republica Indonezia
Republica Democrată Populară Laos
Malaezia
Uniunea Myanmar
Republica Filipine
Republica Singapore
Regatul Thailandei
Republica Socialistă Vietnam
Uniunea Australiană
Republica Populară Bangladesh
Republica Populară Chineză
Republica Populară Democrată Coreeană
Republica Franceză
Republica India
Japonia
Mongolia
Noua Zeelandă
Republica Islamică Pakistan
Papua-Noua Guinee
Republica Coreea
Federația Rusă
Republica Democratică Socialistă Sri Lanka
Republica Democratică a Timorului de Est
Republica Turcia
Statele Unite ale Americii

Denumite în continuare „înaltele părți contractante”:

DORIND să se asigure că există o cooperare sporită cu toate națiunile care iubesc pacea, atât în interiorul, cât și în afara Asiei de Sud-Est și, în special, cu statele din vecinătatea regiunii Asiei de Sud-Est, precum și cu organizații regionale ai căror membri sunt numai state suverane,

AVÂND ÎN VEDERE al cincilea paragraf din preambulul la Tratatul de prietenie și cooperare în Asia de Sud-Est adoptat la Denpasar, Bali, la 24 februarie 1976 (denumit în continuare „Tratatul de prietenie”) care se referă la necesitatea cooperării cu toate națiunile care iubesc pacea, atât în interiorul, cât și în afara regiunii Asiei de Sud-Est, în vederea promovării păcii, a stabilității și a armoniei în întreaga lume,

CONVIN URMĂTOARELE:

Articolul 1

Articolul 18 al treilea paragraf din Tratatul de prietenie se modifică după cum urmează:

„Prezentul tratat este deschis pentru aderarea statelor din afara Asiei de Sud-Est și a organizațiilor regionale ai căror membri sunt numai state suverane, cu acordul tuturor statelor din Asia de Sud-Est, și anume, Brunei Darussalam, Regatul Cambodgia, Republica Indonezia, Republica Democrată Populară Laos, Malaezia, Uniunea Myanmar, Republica Filipine, Republica Singapore, Regatul Thailandei și Republica Socialistă Vietnam.”

Articolul 2

Articolul 14 al doilea paragraf din Tratatul de prietenie se modifică după cum urmează:

„Cu toate acestea, prezentul articol se aplică tuturor înaltelor părți contractante care au aderat la tratat numai în cazul în care înalta parte contractantă în cauză este direct implicată în diferendul care urmează a fi soluționat prin procese regionale.”

Articolul 3

Prezentul protocol este supus ratificării și intră în vigoare la data depunerii ultimului instrument de ratificare al înaltelor părți contractante.

Adoptat la Hanoi, Vietnam, la douăzeci și trei iulie două mii zece, într-un singur exemplar în limba engleză.

—

Instrumentul de aderare a Uniunii Europene la Tratatul de prietenie și cooperare în Asia de Sud-Est

ÎNTRUCÂT Tratatul de prietenie și cooperare în Asia de Sud-Est, semnat la 24 februarie 1976 în Bali, Indonezia, a fost modificat prin primul, al doilea și al treilea protocol de modificare a Tratatului de prietenie și cooperare în Asia de Sud-Est, semnate la 15 decembrie 1987, respectiv 25 iulie 1998 și 23 iulie 2010,

ÎNTRUCÂT articolul 18 al treilea paragraf din tratatul menționat anterior, astfel cum a fost modificat prin articolul 1 al celui de-al treilea protocol menționat anterior, prevede că organizațiile regionale ai căror membri sunt numai state suverane pot să adere la tratat cu acordul tuturor statelor din Asia de Sud-Est, și anume Brunei Darussalam, Regatul Cambodgia, Republica Indonezia, Republica Democrată Populară Laos, Malaysia, Uniunea Myanmar, Republica Filipine, Republica Singapore, Regatul Thailandei și Republica Socialistă Vietnam,

ÎNTRUCÂT ministrul afacerilor externe din Finlanda și membrul Comisiei Europene responsabil pentru relații externe și pentru politica europeană de vecinătate au depus o cerere pentru aderarea Uniunii Europene la tratat, prin scrisoarea din 7 decembrie 2006,

ÎNTRUCÂT statele din Asia de Sud-Est au fost de acord cu aderarea Uniunii Europene la tratat,

Uniunea Europeană aderă la Tratatul de prietenie și cooperare în Asia de Sud-Est, de la data depunerii prezentului instrument.

DREPT CARE, prezentul instrument de aderare este semnat de [TITLUL].

Adoptat la [locul], [țara], [ziua] [luna] [anul].

Pentru Uniunea Europeană
